

Bencsik András: Citius, Altius, Fortius!

2023 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Gyorsabbak, magasabbak, er?sebbek lettünk.

Gyorsabban, magasabbra, er?sebben! Pierre de Coubertin választotta ezt a jelmondatot 1894-ben, amikor megalapította a Nemzetközi Olimpiai Bizottságot. Coubertin báró a mottót barátjától, Henri Didon domonkos rendi

paptól hallotta, aki nem csupán kiváló szónok, de nagy sportbarát is volt. Egy 1891-es párizsi ifjúsági rendezvényen mondta ki a varázslatos erejű szavakat Coubertin füle hallatára, ? pedig azonnal lecsapott rá, és máig ez az olimpiai játékok jelszava.

Egyébként Coubertin népszerűvé tett egy másik jelmondatot is, ami Pennsylvania anglikán püspökétől ered, aki a londoni Szent Pál-székesegyházban használta szentbeszédében, az 1908-as londoni olimpiai játékok első vasárnapján, bár ez utóbbi nem vált hivatalossá: „Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos!”

Ugyan miért ne lehetne a most szombaton kezdődő budapesti atlétikai világbajnokság jelszava is ez a három nagyszerű latin szó? Mi fejezhetné ki tömörebben és szebben, csillogóbban és mélyebben azt a merész szándékot, ami most hétvégén ölt testet a lelátókon helyet foglaló nézők százezrei és a televíziók képernyőjei előtt a versenyeket követő százmilliók szeme láttára, mely utóbbiak száma nagy valószínűséggel az egymilliárdot is eléri?

Gyorsabban, magasabbra, erősebben! Micsoda tökéletes megfogalmazása annak a törekvésnek, amely felülemelkedett a kishitűségen, az ostobán korlátolt gyanakváson, a rosszhiszeműségen, amely kezdetben erőteljesen, majd ahogy az idő elrehaladt, fokozatosan gyengülve igyekezett akadályozni egy új, nagyszerű teljesítmény megvalósulását. Mert nemcsak az a kérdés, hogy az adott versenyszámokban majd kik bizonyulnak a legjobbnak az atlétikai világbajnokságon, és hogy a szép számú magyar induló közül kiknek sikerül értékelhető eredményt elérniük, hanem az is, hogy képesek leszünk-e felfogni, minden akadályoztatás ellenére végül milyen nagyszerű teljesítményt nyújtottunk, amivel egészen bizonyosan ismét kivívjuk magunknak a világ elismerését.

Nagy diadal ez, és nem volt könnyű, mert az a romlott lelki társaság, amelyik ügyesen konspirálva külföldi érdekkörökkel korábban megölte a budapesti olimpia rendezésének álmát, most is igyekezett benyomni botját a küllők közé. Emlékezhetünk, csak pár napja egyezett meg a kormány nevében Gulyás Gergely miniszter és a főpolgármester arról, hogy a budapesti eljáróság nem akadályozza – nem akadályozza! – a verseny lebonyolítását, azaz a csak a fővárosi utcákon lebonyolítható hosszú távú futóversenyeket. Cserébe a kormánynak mindent olyan fejlesztést vállalnia kellett, amire a főváros rest volt.

Vagyis lehet Budapesten világsikerű sportrendezvényt tartani, csak a kormány – Magyarország adófizető polgárainak nevében – fizesse meg az árát. Mert milyen ostobán ügyefogyottnak látszik ez a szemüveges biciklista, olyan arcátlanul követeli a pénzt. Ami érthető, hiszen mostanra minden pénzük elfogyott, és mégsem valósult meg általuk semmi. A mára világhíróvé lett Sziget fesztiválról a lassan teljesen szétrohadó hídon is már csak egyesével lehet ki- és bejutni, mert Karácsony ezúttal sem állta a szavát.

De most felejtjük el az árnyékokat. Nagyszerű viadalokat látunk majd, hősök emelkednek föl, és persze lesznek, akik elbuknak a sorsdöntő pillanatban, mert a sportban a győzelemhez sok mindenre van szükség. Az első nagy diadalt azonban Magyarország érte el. Gyorsabbak, magasabbak, erősebbek lettünk.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Ajánló

